

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/29/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613209943
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5613209943.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci navrhovateľa : Ing. Z. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/XX, F. Z., právne zastúpený : JUDr. Dušanom Jančim, advokátom so sídlom O. XXX, F. Z. proti odporkyni : Ing. B. A., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., S. XXXX/XX, právne zastúpená : JUDr. Danicou Sitárovou, advokátkou, so sídlom v F., H.. D.. XX, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu : B. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom u odporkyne, zastúpený kolíznym opatrovníkom : Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7P/68/2013-306 zo dňa 15. januára 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o úprave styku navrhovateľa s maloletým B. A. a výrok o trovách konania, potvrdzuje.

Ostatných výrokov rozsudku okresného súdu sa **n e d o t ý k a**.
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozviedol manželstvo účastníkov Ing. Z. A. a Ing. B. A., ktoré uzatvorili dňa XX.XX.XXXX v F.. Maloletého B. A. zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky (odporkyni). Rozhodol, že maloletého budú zastupovať a spravovať jeho majetok obaja rodičia. Otcovi (navrhovateľovi) uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého B. sumou 150,- eur mesačne vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosť výroku súdu o rozvode manželstva účastníkov.

Upravil styk otca s maloletým tak, že tento je oprávnený stretávať sa s maloletým každý párny kalendárny týždeň v sobotu od 09.00 do 17.30 hod. s tým, že maloletého prevezme a po ukončení stretnutia odovzdá v mieste bydliska matky. Matka je povinná maloletého na stretnutie s otcom pripraviť.

Otec a matka sa zaviazali podrobiť sa odbornému poradenstvu u psychológa, ktorého si zvolia.

Na základe vykonaného dokazovania okresný súd mal preukázané, že vzťahy medzi rodičmi maloletého ako manželmi sú vážne a trvalo rozvrátené a ich manželstvo si neplní svoj účel a funkciu a nie je daná ani nádej na obnovenie tohto spolužitia. Účastníci konania prestali žiť v spoločnej domácnosti od septembra 2013 a pretrvávajú medzi nimi vážne komunikačné problémy. Príčinu rozvratu manželstva videl v mimoriadne rozdielnych názoroch na podstatné okolnosti spolužitia, vrátane výchovy maloletého. Z výsledkov znaleckého dokazovania vyplynulo, že u obidvoch manželov bola silná naviazanosť na pôvodné rodiny s preberaním rodičovských vzorov a výchovných modelov. Rodičia z oboch strán zasahovali do partnerského vzťahu svojich detí, hoci v dobrej vôli, čím zúžili priestor pre vyrovnávanie sa partnerov so vzájomne odlišnými názormi, postojmi a hodnotami.

V súlade s návrhmi účastníkov konania rozhodol o zverení maloletého B. na čas po rozvede do osobnej starostlivosti matky, aj pri úprave styku vychádzal z dohody rodičov.

Vzhľadom na odporúčanie súdnej znalkyne, aby rodičia začali bezodkladne navštevovať kurz (program) na zlepšenie vzájomnej komunikácie, sebazoznania, prežívania, rodičovskej zodpovednosti ako aj vzhľadom na skutočnosť, že obaja rodičia prejavili vôľu takéhoto programu sa zúčastniť, súd prevzal ich záväzok podrobiť sa odbornému poradenstvu psychológa do výroku napadnutého rozhodnutia.

Pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti otca prihliadal na zákonom stanovené kritéria, a to odôvodnené potreby maloletého ako aj schopnosti a možnosti otca. Pri posudzovaní schopnosti a možností otca platiť výživné zohľadnil aj náklady na cestovné z miesta jeho bydliska na pravidelné stretnutia s maloletým. Matka sa s maloletým odsťahovala do iného mesta bez dohody s otcom ako druhým rodičom, v súvislosti s čím tieto výdavky vznikli.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 144 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku tak, že účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

Podľa § 151 ods. 3 O.s.p. rozhodnutie o trovách štátu ponechal na čas po právoplatnom skončení veci.

Proti tomuto rozsudku do výroku o úprave styku otca s maloletým podala odvolanie matka. Žiadala, aby odvolací súd v tejto časti rozsudok okresného súdu zmenil tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým B. každý párný týždeň v sobotu od 09.00 do 12.00 hod. v mieste bydliska dieťaťa s tým, že si ho prevezme a po ukončení stretnutia ho odovzdá v mieste bydliska matky, alternatívne žiadala rozhodnutie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Namietala, že okresný súd nezobral do úvahy skutočnosť, že žiadala, aby stretnutia otca s maloletým boli zatiaľ realizované iba v mieste jeho trvalého bydliska. Otec neustále zdôrazňoval, že maloletého bude brávať do miesta svojho bydliska v F. Z., a to napriek odmietavému postoju maloletého. Od rozhodnutia vo veci samej otec tieto slovné vyjadrenia neustále prezentuje počas ich vzájomných telefonických rozhovorov, čo malo za následok opätovné neurotické prejavy u maloletého. V tejto súvislosti poukázala na správu psychologickéj ambulancie Mgr. Kataríny Bielikovej. Uviedla, že maloletý odmieta možnosť, čo i len jeden deň stráviť mimo F., odmieta návštevu rodičov otca ako aj prespanie u neho. Ďalej uviedla, že okresný súd opomenul zohľadniť, že otec bezdôvodne zanedbal v priebehu dlhšieho obdobia svoj vzťah k maloletému, nestretával sa s ním, neprejavoval o neho záujem, nekontaktoval ho a svoje rodičovské práva nevykonával. Od 22.11.2014 je evidentný nezáujem otca o stretávanie s maloletým, nakoľko od tohto času z vlastného rozhodnutia neabsolvoval ani jediné stretnutie s maloletým.

Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky zo dňa 07. júla 2015 žiadal rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku ako vecne správny potvrdiť. Poukazoval na spolužitie s matkou maloletého počas trvania manželstva, v ktorom období už táto bránila styku jeho rodiny s maloletým. Matka a jej rodina umelo vytvorili nenávisť k jeho osobe a k jeho rodine. Prvé stretnutie nariadené súdom na začiatok roku 2014 bolo realizované bez problémov v F., maloletý bol rád, že ho vidí a nemal žiadny problém s ním ísť. Naopak, matka rušila priebeh tohto stretnutia tým, že sa začala „tlačiť“ do auta a chcela ísť s nimi aj keď to zo súdneho rozhodnutia nevyplývalo. Postupom času však zbadal, že maloletý má strach sa s ním privítať. Neustále sa pozeral na matku a bál sa mu dať pred ňou pusú. Naopak, následne bol v jeho spoločnosti uvoľnený a šťastný. Matka uvádzala v odvolaní psychické problémy maloletého, a to aj napriek tomu, že za ním nebol už od decembra 2014 z dôvodu, že dostal v zamestnaní výpoveď z organizačných dôvodov. Finančná nestabilita a finančné problémy mu neumožnili návštevu maloletého počas tohto obdobia.

Vyjadrenie otca k odvolaniu bolo zaslané matke na vedomie. Táto naň následne reagovala písomným podaním zo dňa 24.08.2015. Namietala pravdivosť vyjadrení otca týkajúcich sa negatívneho vplyvu a zasahovania jej rodiny a príbuzných na ich spolunažívanie počas trvania manželstva. Uviedla, že maloletý bol vždy riadne na stretnutia s otcom pripravený, avšak z vlastného presvedčenia sa s ním odmietal stretnúť. Napriek tomu, že súdnou znalkyňou boli odporúčané návštevy terapeuta, tieto otec odmietol a nemá záujem na zlepšení vzťahov.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o úprave styku otca s maloletým B. A. a v závislom výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. Ostatné výroky rozsudku okresného súdu neboli odvolaním napadnuté, preto zostali nedotknuté.

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že matka nesúhlasila s rozsahom styku otca s maloletým v čase od 09.00 do 17.30 hod., ale tento styk chcela skrátiť „iba“ do 12.00 hod. s odôvodnením, že by počas tohto styku mohol byť maloletý otcom prevezený do F. Z., čo maloletý odmieta.

Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že uvedená odvolacia námietka nie je opodstatnená, a to aj napriek vyjadreniu Mgr. Kataríny Bielikovej, psychologičky Psychologickej ambulancie NsP Levice zo dňa 23.02.2015, ktoré bolo priložené k podanému odvolaniu matkou.

Z obsahu spisu vyplýva, že rodičia maloletého sa na úprave styku v takomto rozsahu dohodli na pojednávaní konanom dňa 13.01.2015. Samozrejme, ani dohoda rodičov nemusí byť pre súd záväzná v prípade, ak je v rozpore so záujmami maloletého dieťaťa, na ktoré musí súd pri rozhodovaní v prvom rade prihliadať.

Okresný súd však pri úprave styku otca s maloletým dôsledne na záujmy maloletého prihliadal. Zo záverov znaleckého posudku č. 18/2014 vyhotoveného PhDr. Martou Halašovou, PhD., súdnou znalkyňou v odbore psychológia vyplýva, že maloletý ma zachovaný pozitívny vzťah k oboj rodičom a stretávanie s otcom a kontakt s ním vníma pozitívne. Má záujem sa s ním stretávať, telefonovať a chodiť s nim von, pričom mu vyhovujú stretnutia aj bez prítomnosti matky. Znalec neodporučil upraviť styk tak, aby maloletý u otca prespával. Všetky tieto skutočnosti súd pri rozhodovaní o úprave styku otca s maloletým dôsledne rešpektoval.

Z obsahu k odvolaniu priloženej správy psychológa nevyplýva, že by tam uvedené zistenia boli výsledkom hlbšieho šetrenia psychického stavu maloletého. Prihliadajúc na závery znaleckého posudku, ktorý robil podrobné šetrenie týkajúce sa osobnosti ako maloletého tak aj oboch rodičov, krajský súd dospel k názoru, že aktuálne nie je dôvod na zmenu rozsahu úpravy styku otca s maloletým. Skutočnosti, ktoré matka v odvolaní uvádzala, preukazujú skôr pravdivosť záverov znaleckého posudku o tom, že rodičia maloletého nie sú schopní navzájom komunikovať a majú odlišné názory, postoje a hodnoty, čo sa transformuje aj do ich vzťahu k maloletému, čo tento vníma a trpí pretrvávajúcimi problémami medzi nimi, čo vedie až k následnej somatizácii. Skutočnosť, či bude rozsah úpravy styku otca s maloletým od 09.00 do 12.00 alebo od 09.00 do 17.30 hod. nemôže na psychickom stave maloletého niečo výrazne zmeniť, pokiaľ sa nezmení postoj rodičov a títo budú svoje negatívne emócie, ktoré k sebe cítia prenášať na maloletého. Z odvolania matky vyplynulo, že od rozhodnutia okresného súdu k samotnej realizácii styku tak ako bol upravený napadnutým rozsudkom z dôvodov na strane otca nedochádzalo. Nemožno preto ani konštatovať, že styk v rozsahu tak ako bol upravený okresným súdom je pre maloletého nevyhovujúci.

Vychádzajúc z týchto skutočností krajský súd, rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 písm. a) O.s.p. Konanie vo veci úpravy styku je konanie vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa, ktoré môže začať aj bez návrhu, v ktorom prípade žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.